

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa

FF/069/2023/7.
F/98/2023.

Tisztelt Magyar Ügyvédi Kamara!

Az inkriminált bírági elnöki panasz annak tárgyában született, hogy indokolt aggályomat fejeztem ki az adott bíróság EUSZ 19. cikk, Charta 47. cikk és EUMSZ 267. cikk kapcsán a pártatlan és független kitétel hiánya miatt.

Mivel köztudott, hogy az uniós jog rendszerszintű tagadása miatt nem csupán az Európai Unió illetékes főigazgatóságai előtt járok el, hanem olyan külföldi jogtudósok is vizsgálódnak a témában, mint Kim Lane Scheppele professzor – akinek publikációi jelentős hatással vannak a Bizottságra – nyomós közérdeket szolgál, hogy a Magyar Ügyvédi Kamara képviselőjében, nevében eljárva egyetlen ügyvéd se tehessen olyan hivatalos és kevésbé hivatalos jognyilatkozatot, mely kétségbe vonja az EU alapszerződéseiben foglaltakat.

Az EUB előtt kötelezettségszegési eljárás indult hazánkkal szemben, ugyanis Magyarország, mivel nem hozta meg a szükséges törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket annak érdekében, hogy megfeleljen az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló, 2019. október 23-i (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, és nem közölte ezeket az Európai Bizottsággal, nem teljesítette az irányelv 26. cikkének (1) és (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit. [CURIA - Documents \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/curia/doclist/curia.do?doc=RECEIVED&docid=8619252)

Habár időközben megszületett a 2023. évi XXV. törvény, annak implementációja felettébb aggályos. Mindez azonban nem menti fel a felelősség alól a Magyar Ügyvédi Kamarát, ugyanis:

Az irányelv hatálya kiterjed a fogyasztóvédelemre és a pénzügyi szolgáltatásokra. Az ügyvédi tevékenység a 93/13 irányelv hatálya alá tartozik. Azzal a kiegészítéssel, hogy versenyjogi szempontból a kisebb vállalkozások is fokozottan érzékenyek e

területen. Az irányelv csak az ügyvédi titoktartásra nem terjed ki. Az irányelv hatálya kiterjedt az ügyvédi kamarák tagjaira és tisztségviselőire.

Köztudott, hogy az uniós jog rendszerszintű tagadását évek óta bejelentem mind a bíróságokon, mind az ügyvédi kamaráknál. A perbíróságok előtti érvelési rendszeren túl igazgatási körben is számos alkalommal, mondhatni rendszeresen, jeleztem és jelzem azon egyenes szándékot, hogy a tisztességtelen hitelezők (azok jogutódai) és ügyvédek állandó jelleggel arra bírják rá – meglehetősen nagy eredménnyel – a bíróságokat, hogy tegyék félre az uniós jogot (irányelveket, EUB határozatokat, etc) és a tagállami joggal írják felül a közvetlen és anyagi jogi hatállyal bíró jogszabályokat, jogi aktusokat és EUB ítéleteket. Ebben a Kúria bírái 2014 óta rendszerszinten nyújtanak segítséget. Az AB számos ítéletében leszögezte azt, hogy az uniós jog primátusa mentén az uniós joggal szemben álló nemzeti jogot és bírói gyakorlatot félre kell tenni. Az EUB fél tucatnyi ítélete kifejezetten úgy rendelkezett, hogy azon bírói gyakorlat, mely megegyezik az évtizedes magyar törvénykezési szokásokkal, irányelvvel ellentétes. A magyar bíróságok a hitelezőket képviselő ügyvédek elvárásait elfogadva a mai napig felülmérlegelik, felülírják az EUB ítéleteit és kizárják a perekből az uniós jog tényleges érvényesülését, a hatékony bírói jogvédelem létét. Teszik ezt annak ellenére, hogy az EUSZ 19. cikke, a Charta 47. cikke és végül az EUMSZ 267. cikke is megfogalmazza a fair trial követelményeit, és az EUB kizárólagos hatáskörét az uniós jog értelmezésére.

A MÜK érintettsége több irányú a fenti körben:

A)

A MÜK Elnökségének 3/2022. (II.28.) Szakmai Álláspontja ugyan anyagi jogi hatállyal nem bír az ügyvédségre, azonban aggályos, ha a MÜK vezető tisztségviselői is megkerülik az Elnökség határozatát.

[be2242_7911e00200b449c3919a58120f924899.pdf \(xn--mk-xka.hu\)](https://www.mk.hu/kezesek/2022/02/24/be2242_7911e00200b449c3919a58120f924899.pdf)

Az Üttv. 39.§ és 41.§ alkalmazása kapcsán nincsen semmilyen különbség a jogi képviselet és a jogi tanácsadás között. Az ügyvéd ügyfelét anyagi joga érvényesítésének elősegítéséhez segíti hozzá, azonban triviális, hogy e tevékenység nem irányulhat a jog megkerülésére, hiszen az magánjogunk szerint is semmisséghez vezet egy jogügyletben, illetve önmagában az eljárás unfair.

A fegyelmi eljárásokban eljáró biztosok sem a fenti döntést, sem az Üttv. rendelkezéseit nem alkalmazzák, figyelembe nem veszik az EU alapszerződéseiben foglaltakat és a rájuk nézve is közvetlen hatállyal bíró EUB ítéleteket.

B)

A 2019/1937. irányelv – az implementáció hiányában – a Magyar Ügyvédi Karára is közvetlen anyagi jogi hatállyal birt. Ennél fogva a „jogsértésre vonatkozó információ” azon szervezetek előtt merült fel, ahol én a munkámat végzem, azaz a bíróságokon, ügyészségeken, közjegyzői eljárásokban, avagy a kamarai

eljárásokban. Én minden esetben megtettem a jogsértés leplezésére kapcsán. Egy esetben büntetőeljárásban marasztaltak el – nem alkalmazván az irányelvet, így megfosztván jogaimtól, míg több esetben fegyelmi eljárásokat indítottak ellenem, melyek rendjére elmarasztalást tartalmaztak. Tették ezt a fegyelmi szervek úgy, hogy minden ügyvéd tudomással bírt az uniós jog megsértését bejelentő személy védett jogállásáról. A Panasztörvény 13.§-a kifejezetten tilalmazza az ilyen bosszú eljárásokat.

Az irányelv 5. cikk 2. pontja alapján minden esetben megállapítható a tárgyi és személyi hatály. Az uniós jog sérelmének bejelentése nem köthető formakényszerhez. Azonban a bejelentési csatornák létrehozatala implementáció hiányában közvetlenül kötötte az MŰK szervezetét is. Tény, hogy ezt elmulasztotta a MŰK megtenni, azonban a bejelentő személyét szankciók alá fogták. Így a MŰK megsértette a 9. cikkben foglaltakat.

Én minden esetben a 15. cikkben foglaltak szerint aggályosnak tartottam, hogy az uniós jog sérelme közérdekes veszélyeztetet. A MŰK a tisztességtelen hitelezők alaptalan magánérdekét helyezte az EU alapszerződéseiben meghatározott közérdek elé, és ennek több ízben hangot is adott.

A 19. cikk a megtorlás tilalmát írja elő. Ezt a MŰK rendszerszinten tagadta eddig is és jelen pillanatban is. A 20. cikk szerinti támogató intézkedéseket nem vehettem igénybe, habár evidencia, hogy a MŰK szervezete és az ügyvédi önkormányzatiság célja eleve az ilyen támogatás megvalósítása.

2023. szeptember 21. napján az alábbi levelet kaptam:

Tisztelt Kolléga úr!

A közöttünk lévő polémia lezárásaként tájékoztatom, hogy a belső visszaélés-bejelentési rendszer működtetésére a Magyar Ügyvédi Kamara 2023. július 24-ei hatályba lépéssel kapott felhatalmazást. (2023. évi LIII. törvény 126-128. §)

Tisztelettel:
Dr. Holczer Ferenc
főtitkár
Magyar Ügyvédi Kamara

Ez annyit tesz, hogy a MŰK főtitkára nincsen tisztában az uniós jog vertikális és horizontális hatályával kapcsolatos alapos ismeretekkel. Ugyanis valótlanul állította azt, hogy az irányelv nem kötötte a 2023. évi XXV. törvény megszületéséig a kamarákat. Már csak azért is aggályos a kijelentése, hiszen a MŰK nem asszisztálhat egy kötelezettségszegési eljárást megalapozó kormányzati mulasztáshoz, és előnyök szerzése érdekében egy ilyen jogsértésre nem is hivatkozhat.

C)

Több esetben tettem fegyelmi vagy etikai panaszt azon konkrét ügyvédekkel szemben, akik a bíróságokat rendszeresen rábírnák az uniós jog tagadására. A fegyelmi eljárások elmaradnak, érdemi vizsgálatok elmaradnak, és a MÜK vezető fegyelmi biztosa olyan aggályos kijelentéseket tett, melyek nem csak a elfogulttá teszik, hanem a tisztségre való alkalmatlanságát vetik fel.

Dr. Szabó Kálmán ügyvéd írásait mellékelten csatolom. A fegyelmi ügyekben irányadónak tekinti saját contra legem, önkényes vélekedését, mely nem a jog tartalmában való tévedés, hanem a jog hatálya alóli eloldást jelenti, ugyanis kétségbe vonja az EUMSZ 267. cikkében foglalt kógens jellegű szabályt:

267. cikk

(az EKSz. korábbi 234. cikke)

Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

a) a Szerződések értelmezése;

b) az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége és értelmezése;

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.

Ha egy tagállami bíróság előtt folyamatban lévő ügyben olyan kérdés merül fel, amely valamely fogva tartott személyt érint, az Európai Unió Bírósága a lehető legrövidebb időn belül határoz.

Az uniós jog értelmezése körében akkor sem illeti meg jog a magyar ügyvédet, ha adott esetben szuverenitási gondjai vannak és kiszolgálni igyekszik jogtalan magánérdekeket, vagy önmagában önkényessé válik bármilyen okból a magatartása.

Dr. Szabó Kálmán két különböző ügyben is igazolta, hogy inkompetens a témában. Főleg azért súlyos a BÜK ügyben tett kijelentése, mert a 93/13 irányelv hatálya alá tartozó fogyasztói jogvitákban NINCSEN olyan jogkérdés, melyben ne lenne primátusa az uniós jognak. A magyar bíró az EUB ítéleteket szó szerint köteles alkalmazni. Ám a nagy tapasztalattal és hatalommal bírói ügyvéd ismét kétségbe vonta az EUMSZ rendelkezéseit, ami nem tévedés, hanem a bírói önkény tudatos és egyenes szándékból történő védelme.

Dr. Iglógi Endre országos fegyelmi főbiztos nem vette észre, hogy a Panasztörvény 13.§-a alapján nem lehet ellenem fegyelmi eljárást indítani. Azt sem vette észre, hogy a hivatkozott irányelv átlal biztosított védelmi helyzetet nullázza le a kamara. És az sem érdekli, hogy az irányelv záró rendelkezési között a közismert formula található, mely szerint az adott tagállam magasabb szintű jogvédelmet adhat, de alacsonyabbat nem.

Az elsőfokú fegyelmi eljárásban hivatkoztam az irányelvre, azonban azt nem is érintette a határozat, így az uniós jog primátusát az elsőfokú tanács és a fegyelmi biztosok is tagadták.

Meglátásom az, hogy az EUMSZ 267. cikke értelmében quasi bíróság jogállásába kerülő kamarai fegyelmi hatóság akkor képes alkalmazni az uniós jogot, amennyiben az eljáró ügyvédek, azaz a szerv tagjai uniós jogi ismeretekkel rendelkeznek.

Dr. Szánthó Pál ügyvéd, dr. Óvári Győző ügyvéd és dr. Szegesdi Judit ügyvéd kapcsán nem rendelkezek adattal arra nézve, hogy uniós jogi szakvizsgával rendelkeznek, avagy annak hiányában olyan praxist folytatnak, vagy publikációkat tesznek közzé, mely predesztinálja őket az uniós jog mélyreható szakismeretének állítására.

Tekintettel arra, hogy jelen ügyben az irányelv célja sérült és a MÜK semmilyen intézkedést nem tett annak teljes és hatékony érvényesülésére, kénytelen vagyok kifogást emelni a fegyelmi tanács tagjai és az országos fegyelmi főbiztosokkal szemben. Aggályom merült fel ugyanis, hogy a fegyelmi eljárásban eljáró személyek nem alkalmasak az uniós jog alkalmazására. Ha azok lennének, akkor már intézkedtek volna a hivatkozott irányelv alapján, de nem tették.

Amennyiben a fegyelmi tanács tagjai igazolják szakirányú végzettségüket, úgy a kifogástól eltekintek. Az, hogy az adott ügyvéd esetleg választottbíróági tag, nem jelent önmagában semmit.

Dr. Szánthó Pál és dr. Szegesdi Judit ügyvédek már eljárak velem szemben az FF/079/2019/23 (F/139/2019) sz. alatti ügyben, melynek tárgya szintén a „bíróságok méltóságának megsértése” volt, azaz az uniós jog rendszerszintű megsértésének bejelentése. A MÜK másodfokú tanácsa 2020.06.15. napján hozta meg határozatát. Az indoklás egyértelműsítette, hogy a MÜK eloldotta magát az uniós jog hatályától. A legszebb volt az, amikor a bírói felülvizsgálat kapcsán dr. ifj. Vég Tibor ügyvéd kifejtette, hogy nem vonatkozik az ügyvédi kamarákra az uniós jog.

Nekem komoly aggályom keletkezett annak kapcsán, hogy létezik-e egyáltalán egy olyan személy a MÜK rendszerén belül, akik képesek és hajlandóak alkalmazni az uniós jogot.

Tagyon, 2023. október 3.

Maradok tisztelettel: